

من مواعظ علی بن الحسین (علیه السلام):

ما من شیءٍ أحبَّ إلى الله بعد معرفته من عقة بطن و فرج، و ما من شیءٍ أحبَّ إلى الله من أن یسأل.

(تحف العقول ص 282)

علت اینکه حضرت، محبوب‌ترین امور نزد پروردگار را بعد از معرفت خدا، عفت بطن و فرج، دانسته و سایر واجبات و عبادات مثل نماز را ذکر نفرموده، این است که: عفت، جلوگیری عامل مزاحم است و همیشه، تأثیر عامل مزاحم، بیشتر از عامل مُعَدِّ است، مثل این است که کسی غذاهای مفید و مقوی مصرف کند اما از آن طرف بطور منظم یک سم یا میکروبی را وارد بدن نماید بدیهی است اثری نخواهد کرد. در مسائل معنوی، نیز اگر انسان عبادات زیادی انجام دهد اما مرتباً میکروب گناه را در کالبد روح خود وارد کند، اثر عباداتش خنثی می‌شود. ولی اگر آئینه قلب خود را با گناه تیره نکند فطرت الهیش او را به رشد و کمال هدایت می‌نماید. پس ترک گناه اهم از فعل عبادت است و لذا شیطان بیشتر انسان را به گناه وسوسه می‌کند تا ترک عبادت، چون وقتی گناه بر آدمی سیطره پیدا کرد عبادات او موجب تقرب وی نخواهد شد. پس محبوب‌ترین کارها، ترک دو گناه است یکی گناه بطن که ارتباط پیدا می‌کند با دنیاطلبی، مال‌اندوزی و طمع‌ها و دیگری شهوات جنسی است.